

Az Areios Pagos 2005. június 9-i végzésével az Athinaiki Chartopoiia AE kontra L. Panagiotidis és társai ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-270/05. sz. ügy)

(2005/C 217/56)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Areios Pagos 2005. június 9-i végzésével, amely 2005. július 1-jén érkezett a Bíróság Hivatalához, az Athinaiki Chartopoiia AE kontra L. Panagiotidis és társai ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Areios Pagos a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„Egy olyan üzem, amelynek munkavállalóival szemben a munkáltató a munkavállalók képviselőinek tájékoztatására és a velük való konzultációra vonatkozó eljárások alól a 75/129/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében, a 92/56/EGK irányelv 2. cikkének (4) bekezdésében és a 98/59/EK irányelv 4. cikkének (4) bekezdésében foglalt kivétel alkalmazásával hajtott végre csoportos létszámcsökkentést, az említett tanácsi irányelvek és »a csoportos létszámleépítések ellenőrzéséről és egyéb rendelkezésekről« szülő 1387/1983. törvény alkalmazásában az »epicheirisi« [»üzem«] közösségi jogi fogalma alá tartozik-e?»

A Hof van Beroep te Antwerpen 2005. június 30-i határozatával a Bouwens, Werner Constant Maria, mint harmadrendű vádlott ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-272/05. sz. ügy)

(2005/C 217/57)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Hof van Beroep te Antwerpen 2005. június 30-i határozatával, amely 2005. július 5-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Bouwens, Werner Constant Maria, mint harmadrendű vádlott ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hof van Beroep te Antwerpen a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

1. „Akként kell-e értelmezni az [1990.] június 19-i Schengeni Végrehajtási Egyezmény⁽¹⁾ 54. cikkét ezen egyezmény 71.

cikkével összefüggésben, hogy kábítószer és pszichotrop anyag kiviteli és behozatali célú birtokban tartását, ami miatt a Schengeni Végrehajtási Egyezmény különböző részes államaiban kivitel, illetve behozatal miatt folytattak le büntetőeljárást, ezen 54. cikk értelmében »ugyanazon cselekménynek« kell tekinteni?»

⁽¹⁾ Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaiton történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.)

Az Oberster Gerichtshof 2005. május 24-i végzésével a The Wellcome Foundation Ltd. kontra Paranova Pharmazeutika Handels GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-276/05. sz. ügy)

(2005/C 217/58)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Oberster Gerichtshof 2005. május 24-i végzésével, amely 2005. július 6-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a The Wellcome Foundation Ltd. kontra Paranova Pharmazeutika Handels GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Oberster Gerichtshof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) a) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 7. cikkét és a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, hogy nemcsak az újracsomagolás tényét illetően, hanem az új csomagolás kialakítására vonatkozóan is bizonyítani kell azt, hogy a védjegy használata elősegíti a piac mesterséges lezárását?

Amennyiben erre a kérdésre nemleges a válasz:

b) Az új csomagolás kialakítását a lehető legkisebb beavatkozás elve alapján kell mérlegelni, vagy (csak) aszerint, hogy alkalmas-e a védjegy és a védjegyjogosult jó hírnevének megsértésére?

2) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 7. cikkét és a Bíróság vonatkozó ítélezési gyakorlatát, hogy a párhuzamos importőr csak akkor tesz eleget közlési kötelezettségének, ha a kivitel államát és az újracsomagolás közelebbi okát is közli a védjegyjogosulttal?

(¹) HL L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-28/03. sz. Holcim (Deutschland) AG, korábban Alsen AG kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. április 21-én hozott ítélete ellen a Holcim (Deutschland) AG, korábban Alsen AG által 2005. július 13-án (faxon: 2005. július 12-én) benyújtott fellebbezés

(C-282/05 P. sz. ügy)

(2005/C 217/59)

(Az eljárás nyelve: német)

A Holcim (Deutschland) AG, korábban Alsen AG (képviselek: Dr. Peter Niggemann és Dr. Frederik Wiemer Rechtsanwältin, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40545 Düsseldorf) 2005. július 13-án (faxon: 2005. július 12-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-28/03. sz. Holcim (Deutschland) AG, korábban Alsen AG kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. április 21-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-28/03. sz. Holcim (Deutschland) AG, korábban Alsen AG kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (¹) 2005. április 21-én hozott ítéletét;
- kötelezze az alperest és a fellebbezési ellenkérelem előterjesztőjét, hogy fizessen a felperesnek 139.002,21 eurót, valamint 2000. április 15-től a teljes kifizetésig számított 5,75 %-os nagyságú átalánykamatot;
- másodlagosan, utalja vissza a jogvitát a Bíróság álláspontját figyelembe vevő új döntés meghozatala céljából az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához;
- kötelezze az alperest és a fellebbezési ellenkérelem előterjesztőjét az eljárás összes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező három fellebbezési jogalapot terjeszt elő:

1. Az Elsőfokú Bíróság megsértette az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága alapokmányának 46. cikkét, amennyiben a kártérítés iránti igényt részben elévültnek tekintette, ami az 1998. január 31-ét megelőzően keletkezett igényeket illeti. Az Elsőfokú Bíróság felfogásával ellentétben az elévülés nem a bankgarancia nyújtásával, hanem csak a 2000. március 15-i „cement-ítélet” meghozatalával kezdődött. Így először a „cement-ítélet” semmissé nyilvánítását követően érvényesíthető sikerrel az alperesek kártérítési kötelezettsége. Különösen nem voltak elégségesen meghatározva a károk a bankgarancia nyújtásakor, mivel nem volt előre látható, hogy milyen hosszan tart majd a megsemmisítés iránti eljárás. Ebből következően a bankgarancia nyújtásával nem több, napról napra egymás után bekövetkező kár keletkezett, hanem sokkal inkább egyetlen és egységes kárról van szó. Másodlagosan az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága alapokmányának 46. cikkének (2) bekezdése szerint a megsemmisítés iránti kereset benyújtásával az elévülés megszűnt.

2. Az Elsőfokú Bíróság jogellenesen vizsgálta és tagadta „kellően súlyos jogsértés” fennálltát az EK 288. cikk második bekezdése keretében. Egyrészt a kártérítési igényre vonatkozó, az ítélezési gyakorlat szerinti kiegészítő feltétel csak a Közösség jogalkotási tevékenysége tekintetében került kifejlesztésre, az igazgatási tevékenységek – mint a pénzbüntetésről szóló versenyjogi határozat kibocsátása – tekintetében nem. Még ha azonban a „kellően súlyos jogsértés” feltétele a jelen esetben is érvényesülne, akkor is fennállna egy ilyen jogsértés, mivel az alperes a jogellenes cement-határozat kibocsátásakor nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel; a jogvita összetettségére többé nem lehet hivatkozni. Még ha azonban az összetettséget meg is kellene kiegészítőleg vizsgálni, az ügy nem nevezhető összetettnek, legalábbis ami a felperest illetve jogelődjét illeti. Tekintetükben a cement-eljárásban csak kevés bizonyíték vizsgálatairól és arról az egyszerű kérdéssről volt szó, hogy jogilag megengedett exportkartell áll-e fenn; az eljárás több más vállalkozás ellen indított eljárással történő egyesítését nem lehet a felperes terhére írni.

3. A jogellenesség és a kár közötti okozati összefüggés kérdését sem értékelt az Elsőfokú Bíróság helytállóan. Ha az alperes a felperest nem terhelte volna egy jogellenes pénzbüntetésről szóló döntéssel, nem keletkeztek volna kárai a bankgarancia költségei formájában. A bankgarancia megnyílása nem törte meg az okozatiságot. A biztosíték mindkét formája – a pénzbírság ideiglenes átutalása és a bankgarancia nyújtása – a jogi következményeket illetően ugyanúgy minősül.

(¹) HL C 155., 2005.6.25., 14. o.